

הידעת?

מאת אסתר פולארד

של יהונתן פולארד

אשתו

- בעלי, יהונתן פולארד, הוא סוכן ישראלי בשבי, מרצה כרגע את שנתו ה-22- מתוך מאסר עולם שנגזר עליו בשל שרותו למען בטחונה של מדינת ישראל.
- המידע שסיפק יהונתן לישראל כלל פרטים על אמצעי לחימה ביולוגיים, כימיים וגרעיניים שבידיהם של עירק, אירן, לוב, וסוריה. כל האמצעים האלה נועדו לשמש נגד ישראל. הוא גם סיפק מידע על פתוח טילים בליסטיים במדינות אלו ומידע על פיגועים עתידיים שמתוכננים נגד מטרות אזרחיות בארץ.
- ישראל היתה רשאית לפי החוק לקבל מידע זה, החיוני לביטחונה, בהתאם למזכר הבנה שנחתם בינה ובין ארה"ב בשנת 1983. אבל המידע נמנע מישראל בכוונה תחילה, כתוצאה מאמברגו בלתי חוקי על מידע מודיעיני, שהוטל ע"י שר ההגנה דאז, כספר וויינברגר וסמנכ"ל ה-CIA דאז אדמירל בובי ראי אינמן, שנטייתם הפרו-ערבית לא עלתה בקנה אחד עם מדיניות החוץ המוצהרת של ארה"ב.
- בתחילה, יהונתן נידב את שירותיו ורק מאוחר יותר הוא הפך לסוכן רשמי של מדינת ישראל. קנאותו להציל חיים יהודיים היה המניע היחיד שלו. אפילו השופט שגזר את הדין – ושבהחלט לא התייחס באהדה למקרה – הכיר בעובדה שיהונתן היה אידיאולוג ולא רודף בצע, ולכן סירב להטיל עליו קנס כספי.
- מהרגע שבו יהונתן נעצר בתחילת שנת 1985, ישראל הכחישה כל קשר אליו ושיתפה פעולה באופן מלא עם התביעה בארה"ב להבטיח עבורו מאסר עולם.
- מסיבות מבישות משלה, ההנהגה היהודית בארה"ב תמכה בשקריה של ישראל ואף הנציחה אותם. ב-10 למרץ, 1987 – שישה ימים אחרי שנגזר על בעלי מאסר עולם בניגוד מוחלט לעסקת הטיעון שכובדה ע"י יהונתן וארה"ב הפרה – שלחה וועידת הנשיאים של הארגונים היהודיים הגדולים מכתב למשרד החוץ האמריקאי בו היא מבטיחה, לעולם לא להתערב לטובתו של יהונתן. הוועידה הקפידה לשמור על הבטחתה בקנאות דתית. (העתק של מכתבם מופיע באתר שלנו).
- למרות שחלפו כבר 22 שנה והזדמנויות לאין ספור להשיג את שחרורו של יהונתן, ישראל ממשיכה בשקריה לסכל זאת ולמעשה להחזיק את יהונתן במאסר.
- מתוך פחדנות, ישראל מסרה לארה"ב את כל חומר העדויות בו השתמשו נגד יהונתן. ללא הראיות האלו, לא היתה לארה"ב שום נקודת אחיזה והיתה נאלצת לשחרר את יהונתן.
- בכך שבגדה ביהונתן ומסרה את החומר, העניקה ישראל לעצמה את תואר הכבוד להיות המדינה הראשונה והיחידה בהיסטוריה של הריגול המודרני, ששתפה פעולה עם התביעה להרשיע ולהעמיד לדין את הסוכן שלה!
- ישראל שילמה לעו"ד שהשיג עונש מאסר עולם עבור יהונתן, ללא משפט. העונש הממוצע עבור העברה שביצע יהונתן היתה בין שנתיים לארבע שנים – לא מאסר עולם!
- אותו עו"ד, ששולם ע"י ממשלת ישראל, לא הגיש טופס בקשה לערעור, ומנע בזה לתמיד מיהונתן את זכותו לערער על עונש מאסר העולם שהוטל עליו.

- לעומת זאת, מסרבת ישראל עד היום לשלם אגורה אחת לעורכי הדין המנסים לעזור ליהונתן להשיג את שחרורו מהכלא.
- למרות שיהונתן נלחם והצליח לאלץ את מדינת ישראל להכיר בו באופן רשמי כסוכנה, גישתה של המדינה כלפיו והזנחתה אותו לא השתנו כלל במשך 22 שנה.
- מדינת ישראל מעולם לא נקטה בצעדים מינימאליים – חוקיים, מוסריים או דיפלומטיים – כדי להבטיח את שחרורו של יהונתן.
- עד היום, ישראל לא הודיעה באופן רשמי לבית הלבן, למשרד המשפטים, למודיעין או למשרד החוץ האמריקאי שיהונתן הוא סוכן ישראלי ושישראל מתכוונת לדרוש את שחרורו. לפיכך משרד המשפטים האמריקאי ממשיך לראות בו לא סוכן ישראלי, אלא עבריין פלילי ונוהג כלפיו בהתאם.
- עד היום, מדינת ישראל לא ביקשה את סיועם של אנשי קונגרס או סנאטורים אמריקאים בעניינו של יהונתן, ובמשך שני עשורים נמנעה בכוונה תחילה מלגייס את AIPAC או כל ארגון שדולה יעיל אחר לבוא לעזרתו של יהונתן.
- במשך 22 שנה ישראל לא טרחה לערוך כל הסברה לציבור בישראל או בארה"ב, כדי להסביר את עמדתה בעניינו של יהונתן או לקדם את שחרורו – כפי שהיא נוהגת לעשות בכל נושא אחר החשוב למדינה.
- במשך 22 שנה מדינת ישראל ניסתה למנוע בכוונה תחילה מהציבור בישראל לדעת על יהונתן. סימן ברור לגישתה של הממשלה כלפי יהונתן מתבטא בסירובו של משרד החינוך לכלול את הקורות אותו במסגרת תוכנית הלימודים לבתי הספר. הספרייה של משרד החינוך והארכיונים (שמשמשים מורים לעבודות מחקר) לא כוללים מידע כלשהו על יהונתן! לא התייחסות אחת!
- כאשר "מאמנו" לשעבר של יהונתן, רפי איתן, רץ לכנסת בתחילת השנה, הוכחה כשקר טענתה הנושנה של ישראל, שאם תלחץ לשחרורו של יהונתן, תזיק ליחסיה עם ארה"ב. אדרבא, ממשלת ישראל לא גילתה התלבטות כלשהי באשר לפגיעה אפשרית ביחסיה עם האמריקאים ובמצבו של יהונתן, כאשר מיד עם בחירתו, מנתה את רפי איתן לשר.
- מינויו של רפי איתן כשר ע"י הממשלה, נעשה במודעות מלאה לעובדה שהאמריקאים רואים באיתן שותף לריגול בפרשה זו, ושהוא שיחק תפקיד מפתח בבגידה ביהונתן, ושאפילו סיפק עדות שקר לאמריקאים, שחרץ את גורלו של יהונתן.
- מאז תחילת מאסרו של יהונתן, "התוכנית" העקבית היחידה שהיתה לישראל לשחרורו, היתה להביאו הביתה בארון מתים. עובדה זאת אושרה עבורנו שוב ושוב במשך 22 שנה ע"י פקידי ממשל ואירועים שונים.
- יהונתן שרד בנס את שבע השנים הראשונות של מאסרו, בבידוד מוחלט, בתנאים בלתי-אנושיים, בתוך תא צינוק, שלוש קומות מתחת לקרקע, ב-USP MARION. הוא אז נלחם, ללא עזרה כלשהי ממדינת ישראל, לקבל העברה למחלקה פתוחה בכלא FCI BUTNER.
- זמן קצר לאחר העברתו ל-FCI BUTNER, באביב 1993, ישראל שלחה סוכן מוסד ליהונתן בתפקיד רשמי. במקום להניח לפני יהונתן תוכנית שתבטיח את שחרורו, סוכן המוסד בא כשבאמתחתו דרישה רשמית שיהונתן יתאבד. "התאבדות" כך נאמר ליהונתן, תפטור את "בעיית פולארד" עבור מדינת ישראל.

- המדיניות הישראלית שמבקשת להביא את יהונתן הביתה בארון מתים, ה' ישמור, נמשכת עד היום הזה, ומדגישה את העקביות המחושבת של ממשלת ישראל לפספס כל הזדמנות להבטיח את שחרורו של יהונתן.
- עם זאת, ממשלות רצופות מנצלות באופן שגרתי את שמו של יהונתן ואת סבלו, ומשתמשות בו כתמורה אפשרית כדי להמתיק לציבור הישראלי תוכניות לא מקובלות של ויתורים חד-צדדיים. אבל בסופו של דבר, יהונתן יורד מכל עסקה, וויתורים כואבים וחד-צדדיים לאויב נעשים בכל אופן. (כמה דוגמאות כוללות את הסכמי חברון, את הסכמי WYE, ולא מזמן ההתנתקות מעזה וצפון השומרון).
- בווינגטון זה סוד גלוי שגזר דינו של יהונתן הוא מופרז ולגמרי פוליטי. הדבר אושר בשנת 2002 בראיון עם שר ההגנה לשעבר, כספר ווינברגר. ווינברגר הודה בגלוי שהנושא של יהונתן היה "עניין מינורי" שהוגזם מעבר לכל מידה כדי לשרת את אג'נדה פוליטית אחרת. מהודאה זאת, שיצרה הזדמנות להבטיח את שחרורו של יהונתן, התעלמה ממשלת ישראל לחלוטין.
- במקביל, דניס רוס, השליח המיוחד של ארה"ב למזרח התיכון לשעבר, קבע בספרו THE MISSING PEACE שפורסם בשנת 2004, שליהונתן מגיע להשתחרר ללא תנאי. בכל זאת, כותב רוס, ערכו של יהונתן כקלף מיקוח נגד ישראל הוא יקר מדי, ולכן יעץ לנשיא ב-WYE לא לשחררו. עדיין אין תגובה מישראל.
- למעשה, ישראל כבר "שילמה" עבור שחרורו של יהונתן מספר פעמים רב מדי (כולל שחרורם של 750 מרצחים ומחבלים עם דם על ידיהם במסגרת הסכמי WYE) אבל מעולם לא טרחה לדרוש את המגיע לה.
- במשך 22 השנים שיהונתן שוהה במאסר, הוא היה נתון פעמים חוזרות ונשנות לעינויים קשים ולטיפול אכזרי. ממשלת ישראל קבלה דיווח מלא על כל מקרה של התעללות בסוכנה אבל לא רק שלא התערבה לטובתו אפילו פעם אחת, גם לא התלוננה על כך מעולם.
-
- הופעתו הראשונה של יהונתן בבית משפט בארה"ב במשך שני עשורים, התקיימה בשנת 2003. ישראל לא טרחה אפילו לשלוח נציג. במקום זאת, בערב שלפני הדיון בבית המשפט, הושמץ יהונתן בטלוויזיה האמריקאית ע"י נציגה הקונסולארי של ישראל בניו-יורק, שעליו הוטל התפקיד לספק תשובות לתקשורת. ובכך שלח מסר ברור לשופט שיהונתן הוא הפקר ושלאיש בישראל לא איכפת מה יעשה איתו.
- כוונתה של ישראל לעולם לא להחזיר את יהונתן חי הביתה, מתבטאת באופן הבלתי מוסרי, הזדוני והקטנוני שהמדינה מתייחסת אליו, אשתו.
- העובדה שכאשת סוכן ישראלי, אני ממשיכה לחיות במצוקה קשה ללא בית וללא כל אמצעים, מדברת בעד עצמה באשר ליחסה של המדינה ליהונתן.
- לעומת זאת השווו זאת למקרה של סוחר סמים ישראלי, חבר משפחה של ראש ממשלה, שנלקח בשבי בלבנון כשהתעסק בענייניו הביילתי חוקיים, ולא בשרותה של המדינה. גם אשתו וגם המאהבת שלו עם משפחותיהן קבלו לכל אורך זמן שהותו בשבי, את מלוא התמיכה של ישראל. מצד שני, אני לא מקבלת תמיכה כלשהי, ותלויה למחייתי בנדיבות ליבם של מעט חברים קרובים.
- בנוסף לכך, אני שורדת סרטן. אין לי בטוח רפואי ואני לא מקבלת תמיכה רפואית כלשהי ממדינת ישראל. למעשה, כאשר ניסיתי לא מכבר לשלם עבור קבלת כיסוי רפואי בסיסי, דחתה אותי קופת החולים. האופן שבו דחו אותי, מרמז מאוד על כך, שהקופה חששה שאם תקבל את אשתו של פולארד, היא עלולה לסכן את המימון הממשלתי שהיא מקבלת.

- השוו זאת עם המחווה שעשתה הממשלה לא מכבר לאזרחי לבנון, כאשר הציעה להם טיפול רפואי חינם בישראל, למרות האפשרות שאלה השתתפו במלחמה נגד ישראל. אויב רשאי לקבל טיפול רפואי בישראל, אבל אשתו של סוכן ישראלי היושב בשבי, אינה רשאית!
- יותר גרוע מזה, הממשלה משקרת בחוצפה לבית המשפט העליון ולציבור הישראלי כאשר היא חוזרת וטוענת, שהיא תומכת ביהונתן ובי מבחינה כלכלית. אנחנו הגשנו הוכחה מתועדת למבקר המדינה שופט לינדנשטראוס שבמשך 22 שנה, לא יהונתן ולא אני, קבלנו אגורה אחת ממשלת ישראל.
- השורה התחתונה אומרת שבמשך 22 שנה, ממשלת ישראל סירבה בעקשנות להעניק ליהונתן מעמד כלשהו שיכול היה להשיג לו ולאשתו תמיכה כלשהי, הקלה במצבו ואפשרות להבטיח את שחרורו.
- למרות שיהונתן נלחם והצליח לקבל הכרה רשמית כסוכן, שמו לא מופיע ברשימת השבויים של משרד הביטחון, ובכך נמנעות ממנו כל זכויותיו כסוכן בשבי.
- המדינה מסרבת גם להעניק לו מעמד של אסיר ציון, ובזאת שוב מונעת ממנו קבלת זכויות כלשהן, ויותר גרוע מזה, מונעת ממנו את ההגנה שמעמד זה היה מעניק לו.
- בכך שנמנע מיהונתן מעמד של שבוי במסגרת המערכת הרשמית המנוהלת ע"י משרד הביטחון או מעמד של אסיר ציון בתוך המערכת המנוהלת ע"י משרד הפנים, מדינת ישראל הורידה את יהונתן למעמד של אדם שלא קיים באופן רשמי ולכן, ניתן להתעלם ממנו לחלוטין.